

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 51.775 van 27 februari 1995  
in de zaak A. 61.091/X-4680.**

In zake : Walter BOSMAN,  
wonende te NIEUWKERKEN-WAAS,  
Nieuwkerkestraat 36

tegen :

de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorzie-  
ning,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,  
A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en  
W. MERTENS,  
kantoor houdende te BERINGEN,  
Scheigoorstraat 5.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Walter BOSMAN  
op 30 november 1994 heeft ingediend om de schorsing te  
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "- de beslissing van de Raad van Beheer  
d.d. 30/9/1994 waarbij hij wordt afgedankt  
wegens beroepsongeschiktheid.
- de impliciete weigering hem te benoemen";

Gelet op de wetten op de Raad van State,  
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-  
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

#### 1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 april 1994 bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) in dienst als hulparbeider B (specialiteit leidingen) op proef. Hij wordt aangewezen voor een functie bij de directie Oost-Vlaanderen met standplaats Beveren.

1.2. Op 20 juni 1994 stelt de gewestelijk directeur DE RIDDER voor om de stage van verzoeker te verlengen "gezien de geringe inzet".

Dit voorstel wordt voorafgegaan door een ongunstige beoordeling door eerstaanwezend industrieel ingenieur CLEMMEN waarin het volgende wordt gesteld :

"De periode van evaluatie is te kort, omdat betrokkene op 3 maand reeds 12 dagen verlof nam.

De inzet is in elk geval onvoldoende en de voorgestelde doelstellingen werden niet bereikt. Door deze geringe inzet dient de stageperiode in elk geval verlengd.

Wanneer er niet meer initiatief van betrokkene uitgaat, zullen zijn collega's het werk blijven doen en hebben zij er een toezichter bijgekregen. Dit stemt in geen geval overeen met de functie van een hulparbeider B";

1.3. Op 8 juli 1994 beslist de raad van bestuur de stage van verzoeker te verlengen met één maand.

Ingevolge zijn afwezigheid wegens arbeidsongeval van 22 juni tot en met 22 juli 1994 wordt zijn stage daarna nog verlengd tot 31 augustus 1994.

1.4. Op 14 september 1994 stelt eerstaanwezend ingenieur CLEMMEN voor om verzoeker af te danken wegens beroepsongeschiktheid. Dit voorstel steunt op de volgende beoordeling :

"De ongunstige beoordeling betreffende de voorbije drie maanden en niettegenstaande het feit dat hij in de daaropvolgende periode nauwlettend gevolgd werd, was voor hem geen aanleiding om iets bij te leren door meer interesse of initiatief te tonen. Nooit heeft hij als eerste het werk aangevat en steeds moest hem gezegd worden doe dit of doe dat, zelfs voor de meest eenvoudige taken. De stagiair heeft dus duidelijk geen interesse voor zijn werk. Veel erger is echter dat hij niet de minste fierheid heeft over hetgeen hij verwezenlijkt of uitvoert. Het kan hem geen zier schelen dat de dallen die hij daags voordien aangelegd heeft weer verzakt zijn omdat hij niet vakkundig gedamd heeft.

Zelfs na begeleiding zal hij over zes maand niet in staat zijn, zijn muterende collega's te vervangen.

Hierdoor werd de voornaamste doelstelling niet bereikt. Bovendien is de stagiair overduidelijk met de verkeerde instelling bij de V.M.W. komen werken.

Hij was er immers van overtuigd dat er bij een Openbare Dienst niet moet gewerkt worden, bovendien interesseert de taak van hulparbeider B hem niet.

De stagiair zegt luidop dat hij liever toezicht zou uitoefenen op de ploegen van de V.M.W. of van een aannemer.

Deze verkeerde instelling maakt hem totaal ongeschikt om de taak van een goede muterende collega hulparbeider B over te nemen";

1.5. Nadat verzoeker door de gewestelijke directeur werd gehoord, stelt deze op 23 september 1994 aan het hoofdbestuur voor om verzoeker wegens beroepsongeschiktheid af te danken.

1.6. Op 28 september 1994 wordt verzoeker, op zijn verzoek, door de directeur-generaal van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening gehoord.

1.7. Op 30 september 1994 beslist de raad van bestuur om verzoeker af te danken wegens beroepsongeschiktheid.

Deze beslissing wordt verzoeker met een aangetekende brief van 5 oktober 1994 ter kennis gebracht.

Bij wijze van opzeg wordt aan verzoeker een arbeidsovereenkomst van drie maanden aangeboden, welke ingaat op 1 september 1994.

## 2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel aanvoert dat

het bestreden besluit genomen werd met schending van de ter zake geldende bepalingen van het koninklijk besluit van 22 november 1991 houdende de algemene principes en van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel; dat hij in dit verband betoogt :

"Het administratief statuut van de VMW, door de Raad van Bestuur goedgekeurd op 15/9/1989 was nooit het voorwerp van onderhandelingen met de representatieve vakorganisaties, zoals bepaald door de wet op het syndikaal statuut van 19/12/1974.

Er dient te worden uitgegaan van het standpunt dat, zolang de VMW geen eigen administratief statuut heeft, dat volledig conform de bepalingen van de wet van 19/12/1974 werd opgesteld, het statuut van het rijkspersoneel, ook voordien van kracht, toepasselijk blijft.

De door de VMW gevoerde handelwijze betreffende het verloop en de beëindiging van de stage van verzoeker is volledig in strijd met de bepalingen van het KB van 2/10/1937";

2.1.2. Overwegende dat het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen bij arrest nr. 47.689 van 31 mei 1994 door de Raad van State vernietigd werd; dat de schending van dit koninklijk besluit derhalve niet als annulatiemiddel kan worden aangevoerd; dat naar luid van artikel 2 van het decreet van 28 juni 1983 houdende oprichting van de instelling Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening een publiekrechtelijke vereniging met rechtspersoonlijkheid is die wordt gerangschikt onder de instellingen van categorie B, vermeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut; dat de Vlaamse regering bevoegd is om, na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties in het daartoe opgericht comité, het administratief statuut van het personeel van de Vlaamse

Maatschappij voor Watervoorziening te bepalen; dat tot op heden voor het personeel van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening geen administratief statuut werd vastgesteld; dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, uit het ontbreken van een administratief statuut echter niet volgt dat de bepalingen van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel op het personeel van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening toepasselijk zijn; dat aan de schending van die bepalingen dan ook geen annulatiemiddel kan worden ontleend; dat verzoekers eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen werd "zonder te voldoen aan de vereisten van de motivering"; dat hij vooreerst stelt dat de bestreden beslissing niet formeel gemotiveerd werd, aangezien de feitelijke en juridische overwegingen die aan de basis ervan lagen er niet zijn in weergegeven; dat hij vervolgens betoogt :

"Verzoeker meent dat de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing en die hem niet formeel werden medegedeeld, gegrond zijn op het verslag d.d. 14/9/1994 van de hiërarchisch overste van verzoeker.

Verzoeker heeft de daarin gestelde beweringen steeds ontkend. Deze berusten trouwens niet op feiten of op concrete gegevens maar betreffen voornamelijk de mening van deze dienstchef, zodanig dat men ervan kan uitgaan dat het loze beweringen betreffen.

De 'feiten' werden trouwens niet aan een verder onderzoek onderworpen, noch door de gewestelijke directie, noch door de Raad van Bestuur";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 5 oktober 1994 als volgt ter kennis heeft gebracht aan verzoeker :

"Gelet op de ongunstige beoordeling van uw verlengde stage heeft de Raad van Bestuur in vergadering van 30 september l.l. beslist U niet definitief te

benoemen bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening";

dat, aangezien verzoeker de ongunstige beoordeling van zijn verlengde stage kende -de ongunstige beoordeling werd door hem als "gelezen en getekend maar niet akkoord" ondertekend-, lijkt op het eerste gezicht aan de formele motiveringsplicht voldaan; dat de ongunstige beoordeling van verzoekers stage gebaseerd is op een verslag van eerstaanwezend industrieel ingenieur CLEMMEN, waarin, onder meer, gesteld wordt dat verzoeker "duidelijk geen interesse voor zijn werk heeft", dat hij "niet de minste fierheid heeft over hetgeen hij verwezenlijkt of uitvoert" en dat hij "zelfs na begeleiding (...) over zes maand niet in staat (zal) zijn zijn muterende collega's te vervangen" en "hierdoor de voornaamste doelstelling niet bereikt werd"; dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, deze ongunstige evaluatie niet zomaar kan worden afgedaan als "loze beweringen" die niet aan een verder onderzoek werden onderworpen; dat uit het door de verwerende partij ingediend dossier immers blijkt dat de zaak van verzoeker zowel door de gewestelijke directeur als door de directeur-generaal onderzocht werd; dat verzoekers tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen werd met schending van "de rechten van verdediging", daar hij door de raad van bestuur niet werd gehoord;

2.3.2. Overwegende dat de beslissing om een stage-doend personeelslid niet vast te benoemen een beslissing is die voor de betrokkene uiteraard ongunstige gevolgen heeft, zodat wanneer deze beslissing, zoals terzake, genomen wordt om redenen die de gedragingen en de wijze van presteren van het personeelslid betreffen, de betrokkene -ook bij ontstentenis van een bepaling die zulks uitdrukkelijk voorschrijft- vooraf in de gelegen-

heid moet worden gesteld zijn standpunt uiteen te zetten; dat in de voorliggende zaak verzoeker zijn standpunt zowel voor de gewestelijke directeur als voor de directeur-generaal heeft kunnen uiteenzetten, zodat voormeld beginsel van behoorlijk bestuur in acht werd genomen; dat bij ontstentenis van een bepaling die zulks voorschrijft het evenwel niet vereist was dat verzoeker ook door de raad van bestuur werd gehoord; dat verzoekers derde middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel de schending aanvoert van artikel 28sexies van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, doordat de arbeidsovereenkomst die hem gedurende zijn opzeggings-termijn wordt aangeboden ingaat op 1 september 1994 -dus met terugwerkende kracht- daar waar hij pas bij brief van 5 oktober 1994 in kennis werd gesteld van deze beslissing om hem niet vast te benoemen;

2.4.2. Overwegende dat supra sub 2.1.2. bij de bespreking van het eerste middel uiteengezet werd dat het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 niet op het personeel van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening van toepassing is; dat verzoekers vierde middel bijgevolg niet als ernstig kan worden beschouwd;

2.5. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat niet voldaan is aan de eerste, cumulatieve voorwaarde vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten; dat de vordering tot schorsing derhalve dient te worden verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig februari 1900 vijfennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

|        |              |                                   |
|--------|--------------|-----------------------------------|
| de HH. | G. BAETEMAN, | voorzitter van de Raad van State, |
|        | A. BEIRLAEN, | staatsraad,                       |
|        | R. STEVENS,  | staatsraad,                       |
| Mevr.  | S. DOMS,     | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**G. BAETEMAN.**